

Jézus Urunk tanítása

2021. február 5.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet, akik a mai napon is meghallottátok hívásomat, és a hívásban engedelmességgel elzarándokoltatok e helyre, hogy együtt ünnepeljétek e mai napot.

De köszöntöm mindazokat is, akik lélekben vannak jelen, és lélekben kísérek el benneteket, ide gondolva, hogy eggyé válhassatok a lélek jelenlétében.

A mai nap tanítása¹, az arról szólt felétek, hogy Jézus Krisztus meggyógyítja a különféle bajokból az embereket, kiűzi az ördögöket, és elindul hirdetni az *Evangéliumot*. Hisz ha ezt a hónapot nézitek, ebben a hónapban valóban a betegség gyógyításában és gyógyításához ez a mai tanítás jelenléte megerősít benneteket. Hisz ebben a hónapban ünnepelitek a betegek világnapját, s ebben a hónapban igyekeznek a pásztoraim kiszolgáltatni számotokra a kenetet, ami által megerősödve, megtapasztalva lehet érezni a meleg szeretetet a kegyelemben. Mert ha nézzük, ugye, a mai tanítást, hogy is szólt felétek?

Jézus Krisztus kijön a zsinagógából, és elindul Simon és András házához. Simon anyósa lázas betegen fekszik. Mikor megtudják, hogy itt van Jézus, akkor oda mennek, és szólnak Neki, hogy beteg. Erre bemegy, és kezét nyújt feléje, segíti felemelni a fekvő állapotából, és elhagyja a láza, és felkel, és szolgál, mert jelen van a hit bizalma. Felismerte, hogy a Simon házába megérkező Názáreti Jézus, az segítséget tud nyújtani számára. És a hit bizalma erőt ad minden olyan testvér számára, akiben benne él ez a szeretet a hit bizalmában, hogy valóban elhiszed-e, ha Hozzám fordultok felajánló imáitokkal, felajánló kéréseitekkel és fohászaitokkal, hogy amit Elém tártok, az meghallgatásra talál, csak legyen bennetek meg az a türelem, amely meghozza számotokra a meghallgató kegyelmet.

De hányszor és hányszor van, hogy ti saját magatok érzitek, hogy: „Ugyan elmondtuk a felajánlást – a ti szavakat használva –, szinte olyan kelekótyaként. Hát majd csak történik valami!”

Ilyenkor hiszel, bízol, jelen vagy, hogy a felajánlás valóban eljut oda, ahova szeretnéd?

Ez kérdés felétek, és ti saját magatok, a felajánlásotok révén, megtapasztaljátok a saját válaszotokat. Hisz fontos érezni, hogy a kegyelem akkor van jelen, ha benne van a hit és a szeretet. Mert ez együtt működik rajtad, benned és feléd.

De, ugye, ez volt az első része a tanításnak. Utána jött a második része a tanításnak, amikor tudomást szereztek, hogy Simon házában jelen van a Názáreti. Ekkor, ugye, sokan és sokan oda jönnek, szinte előzönlöttek a ház előtt a helyeket, ott szorongtak, s várták a segítséget, mert bennük is mi van jelen? A hit. „Hiszem, hogy a Názáreti, aki itt van, aki meggyógyította Simon anyósát, akkor minket is meggyógyít, akik itt vagyunk.”

S ekkor sokakat meggyógyított különféle bajokból, betegségekből. Sokakból kiűzte a gonosz ördög lelkét, hogy a lélek, az épségben megmaradhasson, mert ha a gonosz és az ördög jelen van, akkor már az a lélek sérült, és már nem egyedül tud – gondolkodni, cselekedni, jelen lenni, észrevenni, figyelni? Hisz lehet sok mindent felsorolni, mert a lélek, az szintén fontos helyet foglal el bennetek a kegyelem szeretete által.

S akkor, mikor ezt mind megtapasztalták, Jézus nem engedte őket szólásra nyitni ajkukat, mert úgy is tudták, hogy ki volt az ott velük.

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítások a következők voltak: **Péter anyósának meggyógyítása, Megszállottak és betegek gyógyítása és Jézus elhagyja Kafarnaumot** (Mk 1,29–39).

Ez volt a tanítás második szakasza. Hisz kiüzte az ördögöt, és sokakat meggyógyított különféle bajokból és betegségekből.

Majd jön a harmadik szakasz, amikor elhagyja e házat, hisz kora reggel felkel, és egy elhagyatott helyet keres, ahol imádkozzon. De mikor Simon észreveszi, hogy a Mester, a Názáreti nincs jelen, akkor övéivel együtt elmennek keresni Őt. Majd, mikor megtalálják, akkor így szólnak Neki:

– Uram, mindenki Téged kerestett.

De erre más volt a felelet:

– Menjünk más vidékekre is, mert szeretném hirdetni az *Evangéliumot*, hisz ezért jöttem.

És ekkor útra keltek, elindultak, és más vidékekre mentek, hogy hirdethesse az *Evangéliumot*. Zsinagógákban és Galilea egész vidékén.

Ez volt a tanítás harmadik szakasza, és akkor, ha van a bevezető része, akkor úgy nézzük, hogy Jézus meggyógyítja a betegeket különféle bajokból és betegségekből, és elkezd hirdetni az *Evangéliumot*.

Ugye, milyen szép a bevezető része is már, amivel megerősödve felismerhetitek ti is a mindennapi élet jelenlétét e kegyelem által? Mert ha jelen van a hitem, jelen van a szeretetem, jelen van a békém, akkor tudok hinni és bízni, hogy: „Igen, ha én is megnyitom szívemet, ha én is megteszem a felajánlásomat, és ha én is tudok hinni és bízni a működő erő kegyelmében, akkor valóban megtörténik a segítségnyújtás a szeretet jele által.” S akkor érezzük azt, hogy ugye, már nem vagyunk egyedül, mert valaki jelen van, valaki tanít, valaki elmondja számunkra az *Evangéliumot*, valaki megmutatja számunkra, hogy milyen az, ha tudunk hinni és bízni, ha tudunk felajánlani és kérni, ha meg tudjuk tapasztalni a kegyelmet a működésében, amely erőt ad a mindennapokban, a mindennapokhoz.

Fontos, hogy érezzük, hogy nincs hiábavaló felajánlás, nincs hiábavaló kérés, és nincs hiábavaló ima. Mert a felajánlás, a kérés és az ima meghallgatásra talál. De a meghallgatást nem mindig a ti saját elképzelésetek szerint kell értelmezni, mert van, aki azt hiszi és gondolja: „Ha én most felajánlok valamit – a ti szavakat használva ismételtén –, akkor add, Uram, de azonnal és mindjárt!”

Holott nem tudod, hogy rajtad kívül pont e percben, e pillanatban, e órában ki az, aki ismét felajánlással és kéréssel fordult e Szentséges Szívhez a szeretet kegyelme révén. Néha a földi testvéreim szinte saját maguk szeretnék eldönteni, hogy a felajánlása valójában mikor érjen célba, és mikor történjék meg a meghallgatás. De a szabad akarat cselekvésében, amiről oly sokszor már tanítottalak, ami által majd Én, Jézus Krisztus Uratok megadom, hogy hogyan és miképpen működjön rajtatok és bennetek a türelem szeretete a meghallgató kegyelemben. És ha ezeket mind-mind megértitek, érzitek, akkor nem kell félnetek, hogy talán a felajánlásotok, talán a fohászotok, talán a kérésetek vagy az imaszándékotok nem indult el a rendeltetési helyre, és majd nem történik semmi.

Ha te szívből és valóban lélekkel teszed, akkor megtörténik a meghallgatás segítségnyújtása. De ehhez türelem kell, hogy türelemmel kivárd, hogy mikor történik meg a te saját felajánlásod-, kérésed- és fohászodra a meghallgatás segítségnyújtása a szeretet, kegyelem által.

Hisz most e hónapban valóban, ugye, felkészültök a kenetre, ami által érzitek, hogy: „Igen, mint a saját lelkeimmel, elindultam, és közelebb vagyok Hozzád, Uram, mert a kenet megerősít, a kenet biztonságot ad, a kenet, amitől várom a segítségnyújtást, a kenet, amely erőt ad, hogy érezzem, hogy testvéred lehetek, és Hozzád tartozom.”

De ez mind-mind a tanításban felétek árad a szeretet által a felismerés és a kegyelem révén.

Éreztétek, hogy nincs felajánlás ok nélkül, nincs ima elhelyezése csak azért, mert megteszem, nincs kérés úgy, hogy nem gondolom át, hogy valójában mire van szükségem.

Fontos érezni a megtapasztalást. Fontos érezni a mai nap tanítását, amely, ahogy mondtam, három részre volt felosztva, mert először megjelenek, ahol jelen van egy beteg, és segítséget nyújtok számára, és megtapasztalják, hogy valójában működik a kegyelem.

A második rész az, ugye, amikor már a hit szeretete erőt ad számotokra, és felkészít benneteket, hogy lehet hinni, lehet bízni, lehet reménykedni, hogy „számunkra is eljön a segítség”, hisz ott is sokan megjelentek Simon háza előtt, és várták a segítségnyújtást a hit szeretetének erejével és kegyelmével. És akkor valóban érezték a gyógyító kegyelem működését a betegségben és a különféle bajokban.

Majd jött a harmadik szakasz, ugye, amibe szintén bele lehet kapaszkodni, ami által erőt lehet gyűjteni, megerősödve a mindennapjainkban, a mindennapokhoz. Mert ott mi van pedig számotokra jelen? Hogy várják, hogy segítséget nyújtsak. Hisz mi történik? Először keresnek, ugye, mert nem találják. És: „Mindenki Téged keres, hogy hova mehettél?” Mert talán voltak még, akik várták volna a segítségnyújtást? De erről sem Simon, sem a vele lévők nem beszéltek, csak azt mondták, ugye, hogy: „Mindenki Téged keres.”

Majd ehhez az jön, hogy nem maradok ezen a helyen, tovább kell mennem, és ott is segítséget kell nyújtanom, és hirdetnem kell az *Igét* mindazoknak, akiknek szükségük van a kegyelem szeretetére. Mert az, hogy az *Evangéliumot* hirdetem, az is a kegyelem szeretete felétek, amely összeköt benneteket a mindennapok jelenlétében és jelenlétéhez.

Fontos, hogy érezzétek, különösképpen e hónapban, hogy: „Nem véletlen a mai tanítás, amiből erőt tudunk meríteni, ami által érezzük, hogy bízhatunk Benned, Uram; ami által érezzük, hogy mi is egy kicsit fontosak vagyunk a mindennap jelenlétének szeretetében, mert igen, Uram, ha Hozzád fordulunk nyitott szívvel és lélekkel, őszintén, és átadjuk magunkat, akkor megkaphassuk a segítő kegyelmet, amire vágyakozunk, és amire szükségünk van e jelen tanítása által.”

S ennek reményében áradjon reátok kiválasztott Mária testvér által áldásom, töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek. És ha már a kegyelem jelen van, és működik rajtatok és bennetek, akkor fogadjátok el, hogy a kegyelem ajándéka a szeretetében megmutatja számotokra, hogy: „Tudok hinni, és tudok bízni, mert akkor biztos, Uram, itt vagy, meghallgatsz, és segítesz.”

És ezért Szívem szeretetének kegyelmével a mai ajándékom felétek az áldásom, amely töltse be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és vezessen a meghívott, felismert úton, és tudjátok végezni a küldetésetek a követésetek részében, amely jelen van számotokra, egyenként, a mindennap meghívásának tanításában, kegyelmében és jelenlétében.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, erősítsen, óvjon, védjen és vezessen ezen a mai meghívott úton, amely a tanításában a gyógyító kegyelmet, a szeretetet a hitben és a békében, és az *Evangélium* hirdetését adta meg számotokra, hogy: „A felismerésben tudom, hova tartozom, kit követsz, és ki által várom a segítségnyújtást szívemben, lelkemben, néha a fontos döntések meghozatalában, amelyben úgy érzem akkor, hogy már nem vagyok egyedül, mert kaptam segítségnyújtást a kegyelem szeretete által.”

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!